

вѣде (го) и тѣри го въ темница та, докле да исплати длжно то.

31 И като видѣха дрѣгаре те мѣ оновѣ (шо то се оучини), сожали имѣ се многѣ, и дойдѣха та приказѣха на господаратѣ сичко то по тѣнко.

32 Тагѣва го повыка господаро мѣ, и рече мѣ: раке лѣкавши, сичка та длжнина ти простихѣ, защото ме оумоли:

33 Не трѣбваше ли и тѣ да пожалишѣ дрѣгаратѣ си, каквѣ то те пожалихѣ и азѣ;

34 И разгнѣваше господаро мѣ, и предаде го на мѣчители те, до гдѣ да плати сичка та си длжнина.

35 Такѣ и Отецѣ мой небесный ще да направи вамѣ, ако не простите секой ѿ срдцѣ то си на братѣ своего согрѣшенїа та тѣхни.

ГЛАВА Ө.

И кидѣ, като сврши Исусѣз тѣа словеса, преидѣ ѿ Галилеа, и дойдѣ въ сѣноры те иудейски, одонѣ до Иорданѣ.

2 И послѣдовѣха по него много народѣ, и исцѣли ги тамѣ.

3 И приближихѣсе при него фарисей те, и искѣшаваха

го, и дѣмаха мѣ: дали мѣже да ѿстави человекѣ женѣ та си за секаква причина;

4 И той ѿговори, и рече имѣ: не стѣ ли четѣли, зашѣ онови што е сотворилѣ человекѣ те и зѣ перво, сотворилѣ ги емѣжеский полѣ и женский;

5 И рече: затѣва ще да ѿстави человекѣ кашѣ си и майка си, и ще да се собере со женѣ та си, и ще да бждатѣ въ една плѣть двѣма та.

6 Шото неса вече двѣ, но плѣть една. Оновѣ прочее, што е Богѣ соединилѣ, человекѣ да го нераздѣлава.

7 Рекоха мѣ: а зашѣ Моисей заповѣда да дава мжжѣ книга разпѣтна, и да ѿстави;

8 Рече имѣ: зашѣ Моисей по ваше то жестоко срдѣе ви заповѣда да си ѿставяте жены те, а ѿ начало то не е бѣло такѣ.

9 Но азѣ ви говоримѣ: зашѣ който ѿстави женѣ та си безѣ причина блѣдна, и ѿженесе за дрѣга, прелюбокодѣйствѣва, и който зѣме ѿставѣна женѣ, прелюбокодѣйствѣва.

10 Рекоха мѣ оученицѣ те мѣ: ако е такава причина та на человекѣ со женѣ та мѣ, по докрѣ е да се не жени.

11 И той имѣ рече: това